

## Akateeminen Karjala-seura 20-vuotias.



Tri E. E. Kaila.



Tri Vilho Helanen.



Pastori Elias Simojoki.

Akateemisen Karjala-Seuran kaksikymmentä vuotta kestänyt työ on kohdistunut pääasiassa heimo- ja suomalaisuustöihin, maanpuolustukselliseen, valtiolliseen ja yhteiskunnalliseen sekä seuran sisäiseen toimintaan. Meillä on tilaisuus tässä kiinnittää lyhyin vedoin huomiota vain siihen osaan seuran toimintaa, mikä koskee suoritettua työtä Karjalan hyväksi.

Seuran toiminta sen alkuvuosina keskittyi pakolaisten aineelliseen avustukseen ja valistustyöhön heidän keskuudessaan. Niinpä yhteistoiminnassa entisten aktivistien kanssa tuettiin Lapualla v. 1922, heti silloisten karjalaisten vapaustaistelujen päätyttyä, karjalaisille järjestettyjä kursseja. Niinikään autettiin pakolaisnuorisoa pääsemään kansanopistoihin ja muihin oppilaitoksiin. Seura on voimakkaasti tukenut ja ohjailnut pakolaisten keskuuteen perustamia Karjala-kerhoja.

Erikoisen tärkeäksi on seuran työ muodostunut Karjalan asian tunnetuksi tekemisessä. Tämä on tapahtunut sekä lukuisten esitelmien että kirjallisuuden avulla. Niinpä seura on julkaissut vuodesta 1923 lähtien »Suomen Heimot»-nimistä aikakauslehteä. Ollen alusta alkaen aktiivinen taistelujärjestö on se saanut työssään paljon hyvää aikaan ja erikoisesti ylläpitänyt uskoa Karjalan pelastamiseen ja sen liittämiseen Suomeen. Voimakkaana järjestönä sillä on edelleen suuret mahdollisuudet vaikuttaa Itä-Karjalan kehitykseen ja oikeaan suuntaan ohjaamiseen.

Seura vietti 20-vuotisjuhlaansa viime kuun 22 p:nä Äänislinnassa. Juhlaan osallistui 350 upsee-

ria. Päivän juhlallisuudet alkoivat jumalanpalveluksella Äänislinnan varuskuntakirkossa, jossa juhlasaarnan piti lääninrovasti *Malmivaara*.

Varsinainen juhla pidettiin iltapäivällä Äänislinnan teatterissa. Rikassisältöiseen ohjelmaan kuului, paitsi everstiluutnantti *Paavo Susitai-paleen* ja vänrikki *Vilho Helasen* puheita, yksin- ja kuorolaulua, orkesteriesityksiä ja lausuntaa. Itäkarjalaisten ja inkeriläisten tervehdyksen esitti inkeriläinen *Jaakko Tatti*. Onnistunut juhla päättyi yhteisesti laulettuun *Mimme* lauluun.

Juhlivalle seuralle lähettivät onnittelunsa mm. Karjalan Sivistysseura ja Karjalan ulkomainen valtuuskunta.

### Kauppias V. J. Arhippainen 60-vuotias.

Seuramme pitkäaikainen jäsen ja työntekijä kauppias *V. J. Arhippainen* täyttää tämän kuun 18 p:nä 60 vuotta. Lähemmin ensi numerossamme.



V. J. Arhippainen

## Karjalan Sivistysseuran uusien rahastojen perustajat.



*Kauppias W. I. Arhippainen.*



*Kauppias J. Arhippainen.*

Arhippaisten suku on tunnettu laajalti Itä-Karjalassa ja Suomessa. Arhippaisten veljekset ovat tulleet tunnetuiksi paitsi liikemiehinä, erikoisemmin syntymäseutunsa ja koko Karjalan hartaina työntekijöinä ja sen hyväksi suoritettun valistustyön tukijoina. Jo v. 1906, jolloin kansallinen nousukausi Vienassa pääsi alkuun ja herätystyö voimakkaaseen vireeseen, olivat arhippaiset yhteistä asiaa auttamassa.

Karjalan Sivistysseura ja sen edeltäjä Wienan Karjalaisen Liitto ovat erikoisesti olleet veljesten lempilapsia, joiden auttamisessa he ovat uhranneet sekä varojaan että voimiaan. Heidän viimeinen rakkaudenosoituksensa oli Karjalan Sivistysseuran tämän kuun 9 p:nä pitämässä vuosikokouksessa jättämä rahamäärä uusien rahastojen perustamiseksi. Kauppias W. I. Arhippainen jätti tällöin 10.000 markkaa nimeään kantavan rahaston pohjarahaksi. Samalla kertaa kauppias J. A. Arhippainen yhdessä rouvansa Katrin kanssa jätti samansuuruisen rahamäärän avio puolisoiden nimeä kantavan rahaston pohjarahastoksi. Kumminkin lahjoitusrahastot tulevat palvelemaan itäkarjalais-syntyisiä opiskelijoita. Näiden lisäysten kautta nousee seuramme rahastojen lukumäärä 20:een.

\* \* \*

Lehtemme viime numerossa mainitsimme lyhyesti kauppias W. I. Arhippaisen merkkipäivästä, jolloin hän täytti 60 vuotta. Nyt meillä on tilaisuus antaa eräitä lisätietoja merkkihenkilöstä.

Kauppias Arhippainen on syntynyt Kiestingin pitäjän Kuisjoen kylässä maaliskuun 18 p:nä 1882. Jo verrattain nuorena hänen oli lähdettävä hankkimaan itselleen elatusta. Hän suuntasi askeleensa Suomeen. Tähän hän saapui v. 1898 asettuen Karjaan pitäjän Kasabyn kylään setänsä luo. Siellä hän sai kaupassa tarvittavat ensi tiedot ja niin hän alotti liikemiesuransa aluksi kiertokauppiana. Mutta jo v. 1908

näemme hänen puuhaamassa omaa kauppaliikettä yllämainittuun kylään. V. 1927 hän avaa uuden kaupan, kangas- ja vaatetusliikkeen, Karjaan kauppalaan. Entinen liike jäi sivuliikkeeksi ollen se sellaisenaan edelleen pääliikkeen ohessa.

Vaikea oli hänen nuoruutensa aikana Itä-Karjalassa saada omakielistä opetusta, sillä venäläinen virkavalta valvoi täälläkin ankarasti, ettei mikään länsimainen vaikutus pääsisi Karjalan korpjen keskelle. Siitä huolimatta oli täällä eräitä henkilöitä, jotka salaa antoivat omakielistä opetusta nuorisolle. Pelonsekaisin tuntein sai Arhippainenkin lukutaidon alkeet kaste-isältään. Kirjoitustaidon hän oppi myöhemmin itseopiskelun avulla.

Maa-ilmansodan aikana joutui Arhippainen viettämään vv. 1916—1918 välisen ajan Muurmannin rautatierakennuksilla. Täällä oloaikana oli hän mukana perustamassa Tšuupan karjalaisten seuraa, jonka puheenjohtajaksi hänet valittiin. Tällä karjalaisten seuralla oli siihen aikaan huomattava merkitys kansallisen yhteishengen herättämisessä ja sen toimesta saatiin karjalaisille suomenkielistä kirjallisuutta ja aikakausjulkaisuja. Tähän aikaan oli isänmaallinen innostus herännyt siellä olevien karjalaisten keskuudessa ja silloin olikin mahdollisuus saada kaikki karjalaiset mukaan suureen isänmaalliseen työhön. Myöhemmin bolševikit päästessään valtaan hajoittivat osittain karjalaisten yhteisen rintaman.

Vallankumouksen jälkeen, kun Karjalan kunnat saivat oikeuden itsenäisesti hoitaa asioitaan, valittiin kauppias Arhippainen Kiestingin kunnan edustajaksi Kemissä pidettyyn Vienan kuntien edustajakokoukseen. Kerenskin hallituksen aikana hän toimi Kiestingin kunnanvaltuuston jäsenenä. Kesällä 1918 Vaarakylässä pidetty kansalaiskokous valtuutti hänet matkustamaan